

ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТОК МІНІМАЛІЗМУ В АРХІТЕКТУРІ ХХ СТОЛІТТЯ

Мінімалізм (від лат. *Minimus* – найменший) – напрям в архітектурі ХХ – ХХІ століть. Естетична тактика цього напрямку – організація численних необхідних компонентів будівлі таким чином, щоб створити враження крайньої простоти і чіткої функціональності.

До головних ознак мінімалізму відносяться простота і лаконічність форм і структур, геометричність фігур – використання кіл, прямокутників, прямих ліній, іноді з м'яким вигином, але не спіралей. Мінімальна кількість кольорів, самі кольори природної гами, часто світлі. Висока функціональність.

Головне гасло цієї течії проголосив американо-німецький архітектор Людвіг Міс ван дер Рое. Його знамените «менше – означає більше» («less is more») стало принципом архітектурного мінімалізму.

Історичні передумови виникнення мінімалізму. Витоки зародження мінімалізму лежать у надрах формальних течій початку ХХ століття: конструктивізму, супрематизму, дадаїзму, абстракціонізму, поп-арту.

Темп життя стрімко змінюється, світ переживає бум промислового виробництва. Після першої світової війни Європа остаточно відмовляється від модерну, який здається надмірно декоративним і буржуазним, а тому асоціюється зі смаками тих, хто привів світ до катастрофи. Змінюються ідеали і настрої суспільства, на зміну романтиці приходить функціоналізм, починають цінувати властивості предмета, а не його естетичні якості. Молода архітектура простих ясних форм здається житлом майбутнього.

Основний вплив на виникнення мінімалізму надали японська архітектура і дизайн, Східна культура принесла до країн Заходу прості форми, вільні простори і максимальну функціональність кожного предмета.

Бум мінімалізму в багатьох країнах почався в середині шістдесятих років минулого століття. Мінімалістський дизайн 60-х років став реакцією на пересичення еkleктикою і помпезною розкішшю елітарних інтер'єрів, які переважали в 50-і роки.

Нову популярність мінімалізм знайшов на рубежі ХХ – ХХІ століть. Зараз стиль мінімалізм залишається одним із найбільш затребуваних архітектурних напрямків.

Основоположником мінімалізму являється Людвіг Міс ван дер Рое (1886 – 1969 рр.), німецький, американський архітектор-модерніст, провідний представник «інтернаціонального стилю», один з художників, які визначили вигляд міської архітектури в ХХ столітті.

До представників мінімалізму в архітектурі також відносяться Джон Поусон, Клаудіо Сільвестріні, Тадао Андо.

Прикладами будівель у стилі мінімалізм можна назвати:

1). Павільйон [Веймарської Республіки](#) (1929 р.) – сама знакова споруда ван дер Рое, що стала реальним втіленням його багаторічних ідей і задумів.

2). «Скляний дім» (Farnsworth House) для доктора Едіт Фарнсуорт, відомої в [Чикаго](#) жінки-хірурга (1946 – 1951 рр.), побудований за проектом ван дер Рое.

3). Іллінойський технологічний інститут, 1946 – 1952 рр. – перше американське замовлення ван дер Рое.

4). Храм Світла (1989 р.), побудований архітектором [Тадао Андо](#), знаходиться в містечку Ібаракі, Японія.

Література

1. [https://ru.wikipedia.org/wiki/Минимализм_\(архитектура\)](https://ru.wikipedia.org/wiki/Минимализм_(архитектура)).
2. <http://stilys.com/styles/minimalism>.
3. http://yutvdome.blogspot.com/2013/06/blog-post_9681.html.